

PYHÄINPÄIVÄNÄ ISÄÄ MUISTELLEN

ISÄN KÄDET

Isälläni oli isot kädet.

Isäni kädet rakastivat rauhaa. Isänmaata pelastettaessa ne joutuivat syöttämään konekiväärin ammusnauhaa, mutta eivät koskaan suostuneet aseetonta vihollista kohti ampumaan. Rauhan aikana kämmenkuppeja käytettiin vain tähkän hieraamiseen viljan kypsymistä odotellessa.

Isälläni oli isän kädet. Niillä käsillä hän nosti minut ilmaan ja asetteli hellästi Peltolan vanhan mökin pihamaalle, viltin päälle. Aurinko paistoi ja uudisrakennuksen työmaa sai hetkeksi hiljentyä. Perheeseen oli tullut uusi jäsen, uuteen kotiin pienet jalat tepsuttelemaan ja ruokapöytään uusi suu syötettäväksi. Neljäs tyttö, vaikka poikaa niin kovin odotettiin.

Heinäpellolla isän vahvat käsivarret nostivat meidät pienet tyttöset yksi toisensa jälkeen heinäkuorman päälle. Kuorma oli jätetty vähän vajaaksi, että siihen sai kaivetuksi pesän. Oli turvallista ja heinät pistelivät paljasta ihoa. Hevonen sai luvan ja keinuttelu kohti tallia alkoi. Silloinkin paistoi aurinko. Kuorman päältä sai laskea pyllymäkeä heinäkasaan, jonka isä huolellisesti levitti pehmikkeeksi.

Isälläni oli työmiehen kädet. Ne asettuivat hyvin viikatteen varteen ja kiertyivät vahvoina rautakangen ympärille. Timotei katkesi rouskahtaen ja apila äänettömästi viikatteen viuhahtaessa. Maa vain tömähti kevyesti, kun isä istutti heinäseipäitä riveihin niittypalstalla. Tukkimetsässä niillä käsillä nousivat pöllit ronkkelirekeen ja hevosen ohjastaminen onnistui sopuisasti. Viimeisinä isäntävuosina hevonen vaihtui uuteen tuttavuuteen, harmaaseen Fergusoniin, jota ohjaili harmaa mies.

Isälläni oli aina puhtaat kädet. Työpäivän jälkeen isä pesi kätensä huolellisesti, mutta vettä säästäen. Samalla vedellä kun piti vielä pestä kasvot ja huuhdella niska. Pesu eteni aina saman kaavan mukaan: ensin kevyt kostutus, sitten saippuaa hierottiin huolellisesti käsiä yhteen puristellen ja lopuksi huuhtelu pesuvadin ulkopuolella. Siinä olin apuna kaataen pienellä kauhalla vettä käsille. Kun kädet olivat puhtaat, alkoi kasvojen pesu ja lopuksi vielä niskasta hiet pois. Sitten saattoi asettua ruokailemaan.

Isälläni oli isot, vahvat kädet. Se vahvuus säilyi loppuun asti. Vaikka isäni on poissa, hänen kätensä kantavat minua.

Isälläni on isot kädet.

Maija Salonen